

tion, som for det første anmoder om hurtig Fremme af Ulykkesforsikringslovgivningen og for det andet henleder Opmærksomheden paa det ønskelige i, at der føres offentlig Tilsyn med Byggningsarbejdet. Hvad det første angaar, kan jeg forsikre, at Udvalget har bestræbt sig for at fremme denne Lov saa hurtig som muligt, og jeg haaber ogsaa, at dette ærede Ting vil følge Udvalget i saa Henseende. Hvad det andet Punkt angaar, mene vi ikke, at denne Lov netop egner sig til at indføre en Bestemmelse om et særligt Tilsyn paa Arbejdssteder. Vi tro i øvrigt, at der virkelig finder et Tilsyn Sted allerede nu, men det er meget muligt, ja, end ikke usandsynligt, at der kunde være Anledning til at føre et endnu mere effektivt Tilsyn paa Byggepladser, end der føres. Vi tro dernæst ogsaa, at der, hvis denne Lov kommer ud, vil danne sig gensidige Arbejdsgiverforeninger — og navnlig da paa Bygningsområdet —, og disse Foreninger ville jo meget naturlig have en Anvisning paa at inspicere Byggesteder, saa at en meget virksom Kontrol netop derved kan opnaas, idet Foreningernes Bestyrelse kontrollerer Medlemmerne af saadanne Foreninger. Dette kunde maaske netop være den bedste Maade at faa det gjort paa, eftersom der jo knytter sig en økonomisk Interesse til, at dette Tilsyn finder Sted paa en saa betryggende og sagkyndig Maade som muligt.

Den højtærede Indenrigsminister var ikke tilfreds med Dagpengespørgsmaalets Ordning, han ønskede nærmest, at de helt faldt bort. Smidlertid tror jeg at kunne sige, at ogsaa Ministeren er bleven overbevist om, at Dagpengene ikke helt kunne falde bort. Naar en forulykket har været syg og under Forplejning i mere end 13 Uger, og han endnu ikke er helbredet, vil det være nødvendigt, at der ydes ham noget efter denne Lov, eftersom han jo vilde være berettiget til at faa det, dersom han ikke blev helbredet, altsaa, hvis han virkelig blev Invalid i højere eller mindre Grad. Disse Tilfælde af Sygeleje efter Ulykkestilfælde, hvor fuldstændig Helbredelse finder Sted, og hvor Sygelejet strækker sig ud over 13 Uger, ville selvfølgelig høre til Sjældenhederne, men de kunne jo forekomme, og i saa Tilfælde maa Loven yde den vedkommende noget, ligesaa vist som den yder den Arbejder noget, som aldrig bliver rast. Men for at affære enhver Tante om, at den paagældende under disse særlige Forhold skulde forledes til at søge at forlænge sit Sygeleje — altsaa det, man kalder Simulation, som jo ikke er ukendt i andre Lande hverten paa Sygekasse- eller Ulykkesforsikringsområdet — have vi, paa

samme Tid som vi sætte en Minimumsum for Dagpengene af 1½ Kr., foreslaaet en Maksimumsum af 2 Kr., som altsaa vilde være det, den vedkommende kunde faa efter de 13 Ugers Forløb, naar han kom under Dagpengeforsørgelse. Dette Endringsforslag ville De finde under Nr. 19, og jeg tror nok, jeg tør anbefale det til Vedtagelse. Jeg er overbevist om, at det gaar ikke an ganske at stryge disse Dagpenge, og de Herrer ville have bemærket, at for saa vidt vedkommende skulde blive Invalid, ville jo de Summer, som han har faaet udbetalt efter de 13 Ugers Forløb, blive at fradrage i det Beløb, som tilkendes ham af Arbejdsraadet for Invaliditet. Det er altsaa kun, naar han kommer sig, at han i Virkeligheden faar disse Dagpenge; i modsat Fald maa han godtgøre dem ved den endelige Fastsættelse af den ham tilkommende Sum. — Den højtærede Minister har dernæst gjort os opmærksom paa, at vi vistnok burde medtage Lærlinge uden Løn; og vi have fundet det rigtigt at gøre det, idet vi i Endringsforslagene Nr. 5 og 26 have foreslaaet, at saadanne, som have en meget ringe Løn eller ingen Løn, skulle betragtes som havende en Løn af 300 Kr. om Aaret. — Endelig har den højtærede Indenrigsminister været betænkelig ved at indrømme Fordringer efter denne Lov en Stilling næst efter Statskatter. Han har ment, at det kunde man gøre, naar Talen havde været om Forsikringspræmier saaledes, som det var foreslaaet i Regeringens tidligere Lovforslag, men at Forholdet stillede sig noget anderledes, naar der var Tale om større Beløb, hvilket er Tilfældet efter denne Lov. Vi have derfor ændret det til, at Fordringer efter denne Lov skulle have Plads efter de privilegerede Fordringer i Henhold til Konkursloven. Den paagældende Ændring vil findes under Nr. 34. — Til sidst har den højtærede Minister henstillet til os at bringe Forsikringsfæltskaberne ind i Loven paa den Maade, at der autoriseredes af Indenrigsministeriet Selskaber under de Betingelser, som Ministeriet fastsætter, og dette Maad have vi fulgt, fordi vi derved tillige have kunnet bringe de forsikrende Arbejdsgivere en Lettelse og paa forskellige Omraader have kunnet fritage dem for en Del Ulejlighed og ogsaa for noget Ansvar. Dette findes i Endringsforslag Nr. 48. Dertil kommer ogsaa, at hvis det mod Forventning skulde vise sig, at Arbejdsgiverne ikke i Almindelighed og ikke i alle Tilfælde, hvor man kunde ønske det, tegnede Forsikring, vil det ikke være vanskeligt ved Hjælp af et Tillæg til Loven at paalægge en Forsikringspligt, og